

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๔๑

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒

คดีที่สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ถูกอดีตพนักงานยื่นฟ้องตามสัญญาจ้างขอให้จ่ายค่าจ้างสำหรับวันหยุดพักผ่อนประจำปีพร้อมดอกเบี้ย เห็นว่า สัญญาจ้างระหว่างโจทก์และจำเลยซึ่งระบุว่าจำเลยตกลงจ้างและโจทก์ตกลงรับจ้างทำงานให้จำเลยภายในระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของสัญญา โดยกำหนดอัตราเงินเดือนที่จำเลยต้องจ่ายให้โจทก์ในแต่ละเดือน มีลักษณะเป็นสัญญาจ้างแรงงานตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โจทก์และจำเลยจึงอยู่ในฐานะลูกจ้างและนายจ้างตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานทั่วไป แม้กฎหมายที่จัดตั้งจำเลยจะกำหนดให้กิจการของจำเลยไม่ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนก็ตาม แต่ก็ได้บัญญัติรับรองไว้ว่าผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างของจำเลยต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน จึงเป็นการเปิดโอกาสให้คณะกรรมการของจำเลยอาจกำหนดเรื่องประโยชน์ตอบแทนสูงกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายทั้งสามฉบับก็ได้ เพียงแต่ต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎหมายทั้งสามฉบับดังกล่าว มิใช่เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดว่าสัญญาที่จำเลยกระทำกับบุคคลใดอันมีลักษณะของสัญญาจ้างแรงงานแล้วจะไม่กลายเป็นสัญญาจ้างแรงงาน ส่วนการที่จำเลยออกกระเบียบเกี่ยวกับสวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนพนักงานโดยเฉพาะเรื่องการลาพักผ่อนประจำปี ก็เป็นหลักเกณฑ์ของจำเลยที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ของพนักงาน ลูกจ้างของจำเลยอันเป็นเรื่องที่อยู่ในขอบเขตของสภาพการจ้างที่ใช้บังคับตามสิทธิและหน้าที่ของสัญญาจ้างแรงงานระหว่างโจทก์และจำเลย คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ (๑) อันอยู่ในอำนาจของศาลแรงงานซึ่งเป็นศาลยุติธรรม จึงไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคสอง (๓)